

26. Planinska roža.

Dr. Gustav Ipavec.

Allegretto.

p

Sto - ji v pla - ni - ni vas, tam raj - ska ro - ža ra - se. Za

p

dru - ge ne, ne za - se, za me cve - te nje kras. Cve -

f

poco-

tlje pre - poln je svet, a ni na njem kras - nej - še, in

rallent.

me - ni ni mi - lej - še, ko ta pla - nin - ski cvet. A

rallent

mf

a tempo
brenčeče -

p poco meno mosso
zda j mi v tu-jem sve - ti, o - ko po njej ro - si, o -

mf
p brenčeče -

a tempo

hra - ni Bog te v cve - ti, pla - nin - ska ro - ža ti! *mf* o -

mf

hra - ni Bog te v cve - ti, pla - nin - ska ro - ža ti, o -

hra - ni Bog te v cve - ti, pla - nin - ska ro - ža ti!

^{*)}Do tu sega prvotna skladba. Konec je pristavil Feliks Stegnar. In v tej obliki se pesem običajno poje.